Măiestria artei de a fi Moș Crăciun

On Decembrie 25, 2018

Interpretarea adusă unei imagini fabuloase se face în direcția străduinței de a defini imensul fecund al unei existențe diferite.

Am preluat credința în Moș Crăciun ca pe o incursiune într-o ficțiune necesară exprimării artistice, printr-o întreagă derulare a simbolisticii spirituale care se regăsește, cred, numai în concepția existențială a intelectualului care și-a dedicat întreaga curiozitate și independență de gândire descifrării unui univers alternativ. Un spațiu al regândirii și reciclării informațiilor, sub umbrela unui curent artistic vast pe care eu l-aș numi "Realism Magic", fiindcă își trage originea din operele lui Jorge Luis Borges sau Alejo Carpentier.

Iar acest Moș Crăciun, mai cunoscut pentru dărnicia împărțită celor ce și-au demonstrat meritele sau bunătatea, poate fi sărbătorit și de cineva care nu e neapărat religios, dar care este capabil să facă asocieri de gânduri, idei, imagini, fapte, lucruri, senzații, folosite interactiv și veridic într-un colaj de imagini create prin intermediul comparațiilor, metaforelor sau personificărilor.

Cât despre șansele de obținere a unui răspuns diferit la întrebarea: "Unde îl poți întâlni pe Moș Crăciun?" într-un timp în care totul, aproape totul, e tratat prin prisma impactului pe care îl generează expresia condiției primare a originalității (specifică ființei impregnate cu un spirit de aventură foarte ascuțit), mai întâi trebuie să luăm în considerare perindările de forme persistente sau trecătoare ale visului pe care pictorul îl trăiește de fiecare dată când se află în preajma tablourilor sale.

Arta nu trebuie impregnată cu expresia unei existențe trecătoare sau cu mirajul unei lumi care așteaptă să își pună în valoare nuanța de dincolo de lucruri și aparențe, ci cu spațialitatea suspendării unei povești în mișcare, fiindcă are loc o trecere între două cicluri de mare forță sugestivă, între două întrebări. Cărei lumi aparțin: cea lăsată în urmă, sau cea în care sper și pe care doresc să o revăd?

Leadership: Poți să definești sensul traiectoriei artisticului după ideea stării de trecere de la sugestie la imagine, încât să conturezi existența unui model unic de expunere a unei teme de reflecție asupra relației dintre subiect și spațiu-timp?

Moș Crăciun nu s-a născut în Laponia fiindcă povestea lui trebuia să aparțină unui peisaj de iarnă adorabil, despre copii veseli și sânii trase de reni, ci fiindcă trebuia asigurată prezența vie a unui erou cu circulație universală, exemplu promițător al unei visări cu ochii deschiși, fără putință de stingere. Şi, astfel, să se releve tâlcul ascuns al unei viziuni spirituale esențializată asupra binelui și fericirilor atașate diferitelor stări de spirit, grosiere sau rafinate.

În continuare, îmbrățișez un subiect care își urmează evoluția sub forma sugestiilor figurative, de obicei încărcate cu o sporită densitate expresivă, precum "Creatorul și Bătrânul de dincolo de tablou", generând transformări la nivel epic. Există parcă un flux spiritual de energii care unește generațiile de la începuturi și până azi, mâine și poimâine, un soi de necesitate psihologică care stabilește relații directe între lucruri și oameni, între iluzie și realitate.

Aici, sensul experienței de receptare a formelor de expresie produse de lira unui poet de mare adâncime nu cade asupra unui personaj înzestrat cu posibilități nelimitate de îndeplinire a așteptărilor cele mai frecvente, cât mai curând asupra unui freamăt de nerăbdare lângă pomul cu luminițe, echivalând cu amplificarea unei forme de sensibilitate

stimulativă și vizionară, magică în tehnica pensulației.

Uimitor este faptul că interpretarea adusă unei imagini fabuloase, inspirată probabil dintr-un scenariu mitologic plin de încărcătură simbolică, se face în direcția străduinței de a defini imensul fecund al unei existențe diferite. Una explorată din perspectiva artistică, deci cu potențial de formare în jurul unei tendințe de estetizare a descrierii de tip *"Feel the unreal of a poetic vision"*.

Leadership: Poți să mărești impactul unor procedee minuțioase de extragere a emoțiilor artistice, în încercarea de a te substitui unei mentalități care străbate ficțiunea?

Încă o dată, simt că mă pierd în plăsmuirea unui orizont ce nu există în realitate, dinspre prezența unui artist care știe să transforme cuvântul în imagine (și invers), din dorința de a poseda o altă ființă care nu se încadrează în convingerile și regulile limitate despre viață. Mai ales, din necesitatea de a da o interpretare nouă unui personaj controversat.

De obicei, prima senzație pe care o am despre Moș Crăciun când aud vorbindu-se despre el este cea de tresărire puternică ca în fața unei reîntâlniri cu Dumnezeu, percepută ca motiv al influenței de sfințenie a unei învățături de credință care a fost cât se poate de ușoară la început. Astfel, procedeul de extragere a emoțiilor artistice, precum sensibilitatea sau impresionabilitatea, se realizează prin raportare la un simbol vizual permanent, menit să evoce o trezire spirituală: "Moș Crăciun traversează cu renii zburători cerul instelat în noapte".

Nu mă opresc aici. Încerc mă apropii încet de Moș Crăciun, așa cum m-aș apropia de un Zeu care bântuie visele celor ce se gândesc prea mult la ele, reapărând periodic sub vraja unei povești mereu mai surprinzătoare. În acest caz, arta care hrănește sentimentul de liniște și împlinire sufletească trebuie să convingă de valabilitatea unei ficțiuni artistice care captivează prin visele mele transpuse pe pânză, cu ideea de a deveni visele privitorilor.

Pictorul nu-și plasează eroul cel mai reprezentativ în mijlocul unei perspective misterioase asupra realității de dincolo de ce este palpabil, doar de dragul conturării unei noi teme de largă circulație. Ci încearcă să sugereze emoția unei povești ilustrate sugestiv printr-o coloristică vie și un mesaj uimitor care să pună în valoare însăși personalitatea lui în procesul desăvârșirii unei opere fără pereche în artă.

Leadership: Arta ta poate să realizeze adeziunea la un ideal imaginativ, printr-o ilustrare a realității interpretate numai în viziunea artistului care știe să dea un sens mai larg emoțiilor sale prin abordarea unei teme care devine tot mai actuală?

Într-o scrisoare expediată către meșterul aurar Gaspare Ballini, devenită ulterior faimoasă, scriitorul italian Lodovico Dolce (1508/10–1568) menționa: *"Picturile trebuie să miște sentimentele și pasiunile sufletului astfel încât cel ce privește ori să se bucure, ori să fie tulburat pe măsura felului subiectului, așa cum fac poeții sau oratorii. Personajele trebuie să miște sufletul privitorului fie tulburându-l, fie înveselindu-l, fie îndemnându-l la pioșenie sau la mânie, după cum e subiectul."*

Întotdeauna mi-am pus problema sentimentului reflectat într-un cadru vizual, dar cu tentă de adaptare după o viață trăită prin puterea ficțiunii de a presăra și în viitor elemente de expresivitate artistică, precum clopoțeii saniei trasă de reni.

Moș Crăciun aderă la alternanța dăinuitoare a unui personaj din secolul XI prin pendularea dintre iluzie și realitate, îndreptată pas cu pas spre metamorfoza continuă a formelor de reprezentare a unui ideal imaginativ menit să dea un sens mai larg emoțiilor prin intermediul

unui joc al analogiilor fără sfârșit. Analogii nu doar cu anumiți sfinți sau cu diferite trăiri spirituale, ci mai ales cu noțiunile din teoria artei (ex. suprapunerea cadrelor) și cu reprezentările figurative care reproduc „sintaxa" unui univers ficțional.

Trăsăturile cele mai apreciate ale Moș Crăciun nu mai penetrează arta prezentului doar prin formularea simbolului de înțelepciune și credință, ci prin exagerarea unei formule estetice deja existente în domeniul artei. Frumosul nu este celebrat prin sensibilitatea aerului de sărbătoare, ci devine simbolul unei lumi care se leagă definitiv de alta. Așadar, trăsăturile lui Moș Crăciun nu mai reprezintă doar imaginea în oglindă a sufletului care știe să se veselească, să doinească, să dăruiască binele, ci scot în evidență nevoia de a vizualiza abstractul și a transcende vizibilul.

Moș Crăciun este o trecere de la simbolismul articulat într-o manieră destul de primitivă, la imaginarul tributar unei amintiri pururi - dăinuitoare.

Măiestria artei de a fi Moș Crăciun este de fapt măiestria artei de a denatura varianta standard a unei teme cunoscute, spre a ajunge la o altă finalitate, reacționând cu o concepție vizibil metaforică asupra unei lumi care se cere permanent reanalizată pentru a-i reconstitui semnificațiile și a-i reinterpreta mesajele.

Source: https://neculaifantanaru.com/maiestria-artei-de-a-fi-mos-craciun.html